

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 806/2022
03.02.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Марине Милановић, председника већа, Драгане Бољевић, Катарине Манојловић Андрић, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Мирјана Петковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 459/21 од 08.06.2021. године, у седници већа одржаној 03.02.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 459/21 од 08.06.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 459/21 од 08.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу, Судска јединица у Варварину П 225/19 од 19.10.2020. године, ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев, па је обавезан тужени да плати тужиоцу износ од 30.000,00 динара са законском затезном каматом од 19.10.2020. године до исплате, на име накнаде нематеријалне штете услед повреде части и угледа. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев преко досуђеног износа на име накнаде нематеријалне штете за износ од још 30.000,00 динара са законском затезном каматом од 19.10.2020. године до исплате. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да исплати тужиоцу износ од 30.200,00 динара на име трошкова парничног поступка.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Гж 459/21 од 08.06.2021. године одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Крушевцу, Судске јединице у Варварину П 225/19 од 19.10.2020. године (став 1. изреке). Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка (став 2. изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, указујући на разлоге за примену члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се

размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд је у границама својих овлашћења на основу члана 404. став 2. ЗПП, оценио да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за делимично усвајање тужбеног захтева. Тужени указује на чињенична и правна питања конкретног спора и не прилаже судске одлуке које би поткрепиле тврдњу о неуједначеној судској пракси. Образложења побијаних пресуда за одлуку о одговорности туженог и висини штете у складу су са судском праксом у тумачењу и примени материјалног права – одредби чл. 154. 158. и 200. Закона о облигационим односима. Разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова у том смислу одговарају и усклађени су са важећим тумачењем права и владајућим правним схватањем у пракси нижестепених судова и ревизијског суда у примени наведених законских одредби, имајући у виду све околности конкретног догађаја. Из наведених разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 468. став 1. ЗПП и нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Наиме, Законом о парничном поступку, чланом 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док је одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано да у таквом спору против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Тужба је поднета 11.02.2019. године, ради накнаде штете у висини од 60.000,00 динара, која не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па се у конкретном случају ради о спору мале вредности.

С обзиром да је побијаном пресудом донетом у другом степену одлучено у спору мале вредности и да у таквом спору није дозвољена ревизија, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Марина Милановић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**